

2.

ХАНДЖИЯТА

Ех, там имало конски надбягвания, весели представления, лов...
Поизгладнихме ги тука ромейците...

Всички се смеят.

СТАР СЕЛЯНИН

Ами тебе момче как те раниха?

РАНЕН ВОЙСКАР

Къто се връщах от Търнов. Носехме на царя вест от жена му.
Бай Досъо ми спаси живота! Ако не ме беше скрил тука, щяха да
ми видят работата ония... Дали моите хора на село са живи и
читащи?

СТАР СЕЛЯНИН

Дано, че то гдето поминат пустите ромейци палят и грабят.

РАНЕН ВОЙСКАР

Сега вече пътищата са свободни. Утре си тръгвам...

СТАР СЕЛЯНИН

Нашето знаме пак се развява!

Отвън влиза младия селянин.

МЛАД СЕЛЯНИН

Някакви идат насам... Конници! Кочия...

РАНЕН ВОЙСКАР

Къде е лъкът ми? Дайте ми копието!

Раненият войскар слиза в зимника. Ханджията скрива зна-
мето и изтичва на прага.

МЛАД СЕЛЯНИН

Българи ли сте, бе братя?

ХАНДЖИЯТА

Да. Този е друмът за Ловеч. Спрете да си починете. Обсадата е
дигната вече!

МЛАД СЕЛЯНИН

Отидоха си!